

Биоразградими материали

Отпадъците присъстват във всяка една сфера от нашия живот, а най-тъжното е, че ние дори не се замисляме как те вредят както на природата и на самите нас. Унищожаваме собствения си дом, въпреки че щом живеем на тази земя, трябва да правим най-доброто за нея. Именно с тази мисъл са създадени биоразградимите материали.

Биоразградимите материали се появяват, когато потреблението расте и делът на неразградимите или бавноразградимите отпадъци се увеличава, а влиянието им върху околната среда се усеща все по-силно. Създадени са, за да се направи нещо добро, но някак си са останали в сянка заради финансовата им нерентабилност. Хората предпочитат да вредят на природата, отколкото да плащат, за да я запазят. Продължават с неомислените си действия, неосъзнавайки, че цената на пластмасата е техният живот, защото тя вреди и на него. Ако не заменим „нормалните“ и широко разпространени от фирмите гиганти отпадъци с биоразградими, то те ще продължават да съществуват, милиони години след като ние изчезнем.

Разграждането на пластмасовите продукти отнема стотици, хиляди и понякога дори милиони години. Голяма част от тях дори изобщо няма да се разградят. Ще попаднат в океаните или почвата, оказвайки негативно влияние върху организмовото разнообразие. Една найлонова торбичка, която ще използваме само веднъж ще изчезне чак след 400 години. Пластмасата е възприета като един от най-опасните продукти за околната среда, но въпреки че ние разполагаме с тази информация, продължаваме да я употребяваме все повече.

Знанието не е сила. Реализирането на знанието е сила. От 1950г. световното и производство се е увеличило от 2,3 милиона на 448 милиона тона продукция. А аз се питам имаме ли ние правото да вредим така на животните, растенията, околните и дори на самите нас? Според изследване на National Geographic 100 000 морски обитатели и 1 милион морски птици са намерили смъртта си заради пластмасовите отпадъци, които безотговорно изхвърляме. Същата пластмаса, която ние сме използвали. Онази, в найлоновите торбички, в сламките, в бъркалките, дори в пакетчетата чай, които прием всеки ден! Ние сме виновни за смъртта им! Убийци сме, а дори не го осъзнаваме!?! Явно сърцата ни също са изградени от пластмаса...

Потреблението ни расте с всеки изминал ден, а с него и щетите, които причиняваме на природата. От университета в Джорджия са изчислили, че на планетата ни има 5,5 милиона тона неразградена пластмаса. Тя е навсякъде около нас и това, че предпочитаме да не я видим, не означава, че не съществува. Най-страшното е, че ние не се интересуваме от това и въпреки че постоянно се говори как един ден отпадъците ще превземат света ни, някак не възприемаме тази информация. Не сме наивни, зли сме! България е лидер спрямо европейските страни в използването на еднократни найлонови торбички- средно по 448 на година за човек. И никой ли не се замисля как вреди и как унищожават природата и екологичното равновесие? Повечето хора, чувайки как някой води ежедневието си природосъобразно, използвайки единствено биоразградими материали, твърдят, че и те много биха искали да живеят по този начин, но било трудно и изисквало огромни усилия. Това са празни оправдания, просто думи. Действията ни показват, че словата ни, не значат нищо. Това не пречи да прибавим още един грозен

щрих към ужасяващата картина на замърсяване с неразградими отпадъци. България се е превърнала в бунище за отпадъците на цивилизована Европа. Никой не чува зова за помощ на обикновените хора, живеещи до тези сметища. За проблема научавам от немската телевизия Дойчевеле...

Биоразградими материали! Те се разграждат в природата за много кратък период от време, тъй като са били създадени от възобновими ресурси като растителни масла или скорбяла. Това е добро решение, като се има предвид, че ако биопластмасите заместят нормалната пластмаса, то няма да е нужно да се изхвърля 434 милиона тона пластмаса годишно в природата, тъй като е неразградима. Звучи страхотно нали? Но защо тогава биоразградимите продукти заемат толкова малка част от нашето ежедневие и не се употребяват масово? Причината е ясна-производството им е в пъти по-скъпо от нормалните, базирани на петрол, продукти и когато няма търсене на големи количества, то няма да има и производство. Въпреки че наглед изглежда, че биоразградимите материали изобщо не вредят на околната среда, то този факт е недостоверен. За производството им е нужна биомаса, а за извличането и се обезлесяват огромни площи и това води до ерозия на почвата и смърт на организмите, населяващи тези територии. Именно тук започва дилемата. Уж се прави нещо полезно за околната среда, но се оказва, че и вредим също толкова. Заради изсечените площи част от хората, които знаят тази информация, твърдят, че са строго против биоразградимите материали и дори, че те са били по- вредни за природата от нормалните. А тези хора са именно онези, които произвеждат пластмасови продукти. И аз се питам щом са толкова загрижени за природата, то тогава защо те и вредят също? Всяка монета има две страни. Биоразградимите материали са колкото полезни, толкова и вредни, но техните щети дори не могат да се сравнят с тези на пластмасата, например.

Често срещаме обяви, статии и новини апелиращи да живеем в по-голяма хармония с природата. За съжаление истината е, че в някои случаи, това няма как да се случи. Развиващите се държави, където масова част от населението гладува, няма как да се съобразят с тези искания. Хората нямат пари храна да си купят, камо ли да се замислят за проблемите на околната среда и да използват биоразградими материали. А ние другите, нямаме право да изискваме това от тях. Можем единствено да променим собствения си начин на живот. Никой не твърди, че трябва да положим огромни усилия и изцяло да премахнем пластмасата. Може да започнем с нещо малко и то ще има ефект. Всяка промяна в държанието води до промяна в резултатите.

Отпадъците ни, заемат огромни площи от природата, но ние забравяме, че тя не отнема териториите си безвъзмездно. Всяка една щета, която причиняваме на околната среда се връща с по- голяма сила към нас. Истината е, че ние се нуждаем от природа, но тя няма потребност от нас. Ние сме поредните отпадъци за нея. Ние сме тези, които не можем да оцелеем без чиста, питейна вода и отново ние я замърсяваме с нашите отпадъци. Няма други същества, които толкова много искат да се самоунищожат и толкова целенасочено се трудят затова. Свят ли е това, в което живеем или сметище?

Ниляй Нургин Шериф

10 Н2 клас, 16 години;

ЕГ „Христо Ботев“ – гр. Кърджали